

De till målet hörande handlingar bifogas underdånigst och Kammarkollegium framhärdar med djupaste vördnad, trohet och nit,

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Eders Kongl. Maj:ts

underdånigste, tropligtigste
tjenare och undersåter

C. J. THYSELIUS.

Tönnes Hellm. Wrangel.
Referent.

Fr. Bergström.

J. K. M. Martin. J. Löfdahl.

Rätt transsummeradt betygar:

ex officio

J. Schröderheim,

Registrator i Kongl. Ecklesiastikdepartementet.

N:o 167.

Af Herr A. P. Lind: Om ändringar i 87, 88 §§ samt upphävande eller ändring af 114 § Regeringsformen.

Vid innevarande riksdag har jag framlagt förslag (se motion i Andra Kammaren N:o 95), att Riksdagen ville för sin del besluta, att Kongl. förordningen af den 16 November 1863 om allmänt kyrkomöte måtte till hela sitt

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 21 Häft. 2

innehåll upphävas. En följd af denna motions framgång vore att vissa paragrafer i vår grundlag böra undergå delvisa förändringar. Det är nog sant, att ofvannämnda Kongl. förordning kan upphävas, utan att någon ändring i grundlagen ovilkorligen bör försiggå; men på samma gång blefve en del bestämmelser i Regeringsformens 87, 88 och 114 paragrafer af noll och intet värde. Och det må väl anses som en stor oegentlighet, att något skulle i vår grundlag qvarstå, som saknade all betydelse.

Jag inskränker mig här att, med åberopande för öfrigt af de skäl jag anfört i min ofvan nämnda motion, vördsamt yrka nedanstående ändringar i ofvan oförmälda paragrafer af Regeringsformen, nemligen,

att från 87 § 2 mom. utgå orden: »dock att dervid erfordras samtycke jemväl af allmänt kyrkomöte»;

från 88 § uteslutes: »så ock om förklaring angår ämne, som till kyrkolag hörer, af det allmänna kyrkomöte, som efter förklaringens meddelande först hålles»;

samt att 114 § — som från och med 1809 förorsakat så många tvister och obehag både inom och utom representationen; som vill särskilja folket i olika klasser; som ställer oss ett långt stycke efter våra norska bröder, hvilka sedan 1814 äro ett folk utan klassifikation — helt enkelt måtte utgå, emedan den ej det ringaste är för vårt samhällslif lämplig eller på detsamma tillämplig. Skulle mot förmodan det ärade Konstitutions-Utskottet, som torde få denna motion till behandling, ej finna nödigt att hela denna paragraf skall utgå, yrkar jag, att den delen deraf må förklaras ogiltig, som handlar om kyrkomötets *veto*.

Att Konstitutions-Utskottet formulerar de af mig föreslagna ändringarne i ofvan nämnda grundlagsparagrafer, anhåller jag vördsamt.

Stockholm den 16 Februari 1881.

A. P. Lind.